

ฉบับประมวล

ประกาศนายทะเบียน เรื่อง เก็บเบี้ยประกันภัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ นายทะเบียนประกาศกำหนดให้บริษัทปฏิบัติการเกี่ยวกับการเก็บเบี้ยประกันภัยของบริษัทไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้บริษัทออกเอกสารแสดงการรับเงินของบริษัทให้แก่ผู้เอาประกันภัยทันทีเมื่อได้รับชำระเบี้ยประกันภัย

ข้อ ๒ ในกรณีที่บริษัทได้ตกลงทำสัญญาประกันภัย นอกจากสัญญาคุ้มครองชั่วคราว (Cover Note) กับผู้เอาประกันภัยแล้ว แต่ยังไม่ได้รับชำระเบี้ยประกันภัยตามสัญญาประกันภัยให้บริษัทเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยจากผู้เอาประกันภัยนั้นโดยมิชักช้าแต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินระยะเวลาดังกล่าวต่อไปนี้เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

๒.๑ สัญญาประกันภัยที่มีการชำระเบี้ยประกันภัยเป็นรายปี สัญญาประกันภัยระยะสั้นที่มีการชำระเบี้ยประกันภัยครั้งเดียว หรือสัญญาประกันภัยที่ต้องมีการปรับปรุงเบี้ยประกันภัยเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาประกันภัย บริษัทต้องเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยภายในหกสิบวันตั้งแต่วันที่สัญญาประกันภัยนั้นเริ่มต้นให้ความคุ้มครอง

๒.๒ สัญญาประกันภัยที่มีการชำระเบี้ยประกันภัยเป็นรายงวดบริษัทต้องเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยงวดแรกภายในหกสิบวันตั้งแต่วันที่สัญญาประกันภัยนั้นเริ่มต้นให้ความคุ้มครองและงวดต่อไปไม่เกินหกสิบวันตั้งแต่วันที่สุดท้ายของวันที่ถึงกำหนดชำระเบี้ยประกันภัยตามสัญญาประกันภัยของงวดนั้น ๆ

หมายเหตุ^๑ : มิให้นำความในข้อ ๒ มาใช้บังคับสำหรับกรณี ดังนี้

(๑) การทำสัญญาประกันภัยกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การระหว่างประเทศ

(๒) การประกันภัยทางทะเล

(๓) การประกันต่อ

ข้อ ๓ เมื่อบริษัทได้เรียกเก็บเบี้ยประกันภัยตามสัญญาประกันภัยภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวในข้อ ๒ แล้ว แต่บริษัทยังไม่ได้รับชำระเบี้ยประกันภัยจากผู้เอาประกันภัย และสัญญาประกันภัยนั้นยังไม่สิ้นสุดลง ให้บริษัทมีหนังสือบอกเลิกสัญญาประกันภัยนั้นไปยังผู้เอาประกันภัยตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนภายในสามวันทำงานของบริษัทนับแต่วันสุดท้ายของระยะเวลาที่บริษัทต้องเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยในข้อ ๒ ตามแต่กรณี

^๑ เพิ่มเติมโดยข้อ ๒ แห่งประกาศนายทะเบียน เรื่อง การเก็บเบี้ยประกันภัย (ฉบับที่ ๒)

ข้อ ๔ บริษัทจะรับชำระเบี้ยประกันภัยที่เป็นตัวเงินได้ต่อเมื่อตัวเงินนั้นเป็นตัวเงินซึ่งพึงชำระเงินเมื่อทวงถามหรือเมื่อได้เห็น และบริษัทต้องเรียกเก็บเงินตามตัวเงินภายในสามวันตั้งแต่วันที่ได้รับตัวเงินนั้น

ข้อ ๕ ในกรณีที่บริษัทตั้งหรือมอบหมายหรือมอบอำนาจให้ตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย นิติบุคคลที่เป็นนายหน้าประกันวินาศภัย หรือพนักงานของบริษัทซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงินเป็นผู้รับชำระเบี้ยประกันภัย ให้บริษัทปฏิบัติการดังนี้

๕.๑ จัดทำสมุดทะเบียนควบคุมการเก็บเบี้ยประกันภัยของบริษัทตามแบบและรายการที่แนบท้ายประกาศนี้ และเมื่อมีเหตุจะต้องลงในสมุดทะเบียนดังกล่าว ให้บริษัทลงรายการที่เกี่ยวกับเหตุนั้นในสมุดทะเบียนไม่ช้ากว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่มิเหตุอันจะต้องลงรายการนั้น

๕.๒ ออกระเบียบหรือข้อบังคับให้ตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย นิติบุคคลที่เป็นนายหน้าประกันวินาศภัย หรือพนักงานของบริษัทซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงินดังกล่าวส่งเบี้ยประกันภัยที่ได้รับให้แก่บริษัทภายในกำหนดเวลา ดังนี้

(ก) การรับชำระเบี้ยประกันภัยที่จังหวัดที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ของบริษัท หรือสำนักงานสาขาของบริษัทตั้งอยู่ ให้ส่งเบี้ยประกันภัยต่อสำนักงานแห่งใหญ่ของบริษัทหรือสำนักงานสาขาของบริษัทในจังหวัดนั้น ภายในสามวันตั้งแต่วันที่ได้รับชำระเบี้ยประกันภัย

(ข) การรับชำระเบี้ยประกันภัยที่จังหวัดที่ไม่มีสำนักงานแห่งใหญ่ของบริษัท หรือสำนักงานสาขาของบริษัทตั้งอยู่ ให้ส่งเบี้ยประกันภัยต่อสำนักงานแห่งใหญ่ของบริษัทหรือสำนักงานสาขาของบริษัท ณ แห่งใดก็ได้ภายในเจ็ดวันตั้งแต่วันที่ได้รับชำระเบี้ยประกันภัย

ข้อ ๖ ในกรณีที่ตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย นิติบุคคลที่เป็นนายหน้าประกันวินาศภัย หรือพนักงานของบริษัทซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงินที่ได้รับการตั้งหรือมอบหมายหรือมอบอำนาจจากบริษัทให้เป็นผู้รับชำระเบี้ยประกันภัยไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อบังคับที่บริษัทกำหนดให้ส่งเบี้ยประกันภัยที่ได้รับไว้ตามระยะเวลาที่กำหนดในข้อ ๕.๒ ให้บริษัทมีหนังสือบอกเลิกการตั้งหรือมอบหมายหรือการมอบอำนาจให้บุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าวเป็นผู้รับชำระเบี้ยประกันภัยนั้นเสีย

ข้อ ๗ สมุดทะเบียนควบคุมการเก็บเบี้ยประกันภัยของบริษัท ตามข้อ ๕.๑ ให้เริ่มใช้สำหรับสัญญาประกันภัยที่เริ่มต้นให้ความคุ้มครองตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่

พจนีย์ ธนวรานิข

อธิบดีกรมการประกันภัย

นายทะเบียน